

РЕШЕНИЕ

№ 5502

за изменение в частта за разноските

гр. София, 14.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в закрито заседание на 14.08.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

като разгледа дело номер **2048** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.143 ал.1 от АПК във вр. чл.144 от АПК във вр. чл.248 ал.1 ГПК.

Образувано е по молба на И. С.-В. АД чрез неговия процесуален представител,входирана на 01,07,2013г по пощата /в деловодството на АССГ вх.№ 18350/03,07,2013год по описа на АССГ/.Направеното до съда искане е да се измени постановеното решение № 3796/05,06,2013год по адм. Дело № 2048/2013г на АССГ, I отделение 13 с-в,с което е уважена жалбата на И. С.-В. АД против ревизионен акт № 29001200039/27.06.2012 г.,потвърден с решение № 3043/27,12,2012год на Директора на Дирекция О.,в частта му за разноските,като се присъди в полза на И. С.-В. АД сумата в размер на 102480 лв вместо присъдените 58889,01лв.

В срока за писмен отговор не е постъпил такъв от Директора на Дирекция ОДОП.

С решение № 3796/05,06,2013год по адм. Дело № 2048/2013г на АССГ, I отделение 13 с-в е уважена жалбата на И. С.-В. АД против ревизионен акт № 29001200039/27.06.2012 г.,потвърден с решение № 3043/27,12,2012год на Директора на Дирекция О..Препис от решението е връчен на И. С.-В. на 17,06,2013год,поради което и молбата по реда на чл.143 ал.1 от АПК във вр. чл.144 от АПК във вр. чл.248 ал.1 от ГПК,подадена на 01,07,2013год е допустима.

Разгледана по същество е частично основателна поради следните мотиви:

Съдът намира,че в срока по чл.248 от ГПК страна в производството е поискала изменение на решението в частта за разноските и претендираните разноски за адвокатско възнаграждение и ДТ са реално внесени преди даване ход на устните състезания ,поради което и молбата е частично основателна.Още в самото решение е посочено,че съобразно чл. 161, ал. 1 от ДПК и при направено искане за това на

жалбоподателя ще следва да се присъдят разноските в размер на 58889,01лв /50лв за ДТ и 58539,01 лева адвокатско възнаграждение ,с оглед направеното възражение за прекомерност/.Само за пълнота следва да се отбележи,че след постановяването на решение № 92/18,01,2013год на Директора на ДОДОП за поправка на очевидна фактическа грешка ,което не е оспорено от жалбоподателя в срока по чл.156 от ДОПК/стр.229/,то оспореният ревизионен акт се счита за изменен и в частта на установения данък,удържан при източника в размер на 261019,10лв главница и съответната лихва,поради което и не следва да се определя възнаграждение съобразно първоначалния размер на оспореното установяване на корпоративния данък при източника в първоначалния вид на жалбата,депозирана срещу ревизионния акт.Действително жалбоподателят не би имал правен интерес да оспори решението № 92/18,01,2013год на Директора на ДОДОП от гледна точка на неговата законосъобразност,тъй като същото е в негов интерес,но само по себе си решението е нищожно,тъй като е постановено в нарушение на принципа за неизменност на административния акт,когато същият не съдържа разминаване между мотивите и диспозитива си/както в случая е решение № 3043/27,12,2012год на Директора на Д./ и ако решението за поправка на ОФГ бе оспорено по съдебен ред/а същото не е /, то щеше да доведе като резултат присъждането на разноски и върху претендирания размер от 261019,10лв.В случая доводите изложени в молбата от 03,07,2013год са основателни досежно претенцията за лихви върху данъка,удържан при източника ,която съгласно неоспорената справка/приложение № 2 към молбата/ е в размер на 102099,53лв към 27,06,2012год,а също така и по отношение на начисления ДДС върху възнаграждението съгласно §2а от ДР на Наредба № 1 /2004год за минималните размери на адвокатските възнаграждения.По отношение на възражението за прекомерност,съдът е изложил доводи,касаещи навременното му въвеждане в процеса,поради което и понастоящем не намира за нужно да го разглежда.При така изложените доводи разноските следва да се определят върху следните суми-522038,20лв –главница корпоративен данък;175092,92лв-лихва върху посочената главница,261019,10лв-данък удържан при източника и 102099,53лв-лихва върху същия данък-или общ размер-1 060 249,75лв.Определени върху тази база разноските за адвокатско възнаграждение са в размер на 64964,99лв/трикратния размер на минимума по Наредбата/,към които следва да се добави ДДС/по аргумент на чл.69 ал.1 т.1 от ЗДДС/ или общия размер на дължимото адвокатско възнаграждение е в размер на 77957,99лв, към които следва да се добави 50лв-ДТ или общия размер на дължимите разноски е 78007,99лв, в какъвто смисъл и ще следва да се измени решението на съда от 05,06,2013год в частта за разноските като вместо първоначално присъдените 58889,01лв да се присъдят 78007,99лв.Досежно искането за промяна на наименованието на страната,която е осъдена за разноски същото е основателно,доколкото страните са конституирани съгласно изискванията на ДОПК и страна в процеса е Дирекция Обжалване и Данъчно осигурителна практика при ЦУ на НАП-гр.С...

Ето защо Административен съд София град, I отд., XIII адм.с.

РЕШИ :

ИЗМЕНЯВА решение № 3796/05,06,2013год по адм..д.№2048/2013год на АССГ XIII адм..с-в. от 05,06,2013год,в частта касаеща на разноските в следния смисъл:

ОСЪЖДА НАП-Дирекция Обжалване и Данъчно осигурителна практика при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на И. С.-В. АД направените по делото

разноски общо в размер на 78007,99 лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: